possūsti cos ſꝫ ꝛr dūcꝛos. Inuo hoc ponere ost deponere. ponere ſhm ordꝫ
& mūdum deponere aūt ſhm ordꝫ & decus & dūm. Cꝛō. Deposūsti ſenectꝰ. ꝛr ſꝫ
cos ponas. Inuo hoc deponere ost magꝭ ponere & ſtruere. Sic cū deponit & ordꝫ
ſhm ordꝫ. Et ſtruūt cos ſhm ſſm ſꝫ II. ponꝫ ꝛr ſalomꝛ. Et 5ſ deponꝛ cos
ſpector meꝫ dūm. Sic cū mūdat & exaltat. dūcit ꝛr ecclē
chſos crigat. / Qui ſtꝫ nō dicūſti cos dum alienauit: ꝙ ipos exaltat
hūliat ſꝫ ſhm ſſm hoc ſꝫ ordꝫ ordo. Qui cū ſtos. Ecclēſti dū dūcꝛentiꝛ
ſꝫ. Cum iacuerit nō resurgꝛ. ꝙ dūs ſuſtinet manū. ꝛr Et ſic omia
ſtꝫ ꝛr cuncta: de ſpūdo metallo poſſunt. ꝛr ſꝫ dum ponūt: ꝛr libꝛos ſꝫ
reſpectū dūm ſolū. Et hoc nō ordinē ipſi: ſm nomiſſma ſꝫ ſua nō mūdꝫ
ꝙ ꝛr ꝓpꝛios ſꝫ. & nouū ingreſſi ſunt dominationē dꝰ: ſꝫ hō prima ſua ꝛi
dent. ꝛr hoc nūdꝫ ſꝫ ſtr ꝓpꝛios & mūdus hō ſpectꝫ & exteriora ſapiēt
Intelligunt ꝛr tales. ꝙ mūdꝫ ꝛr ſcīpt dꝰ. Ut abūndē. ꝙ mūdꝫ dñs. ſ.
Otio ſꝫ ordo mūdi ingreſſus: ſꝫ ꝙ dūcꝛentꝭ ſpūalē: ꝙm nō ſpūalꝛ
ꝛr ſcr ad diuerſa ꝓa referuntꝭ. Qꝫ nō nobꝭ ſhm mūdꝫ ſpūl. exprīmi. Qꝫ
id ꝙd dūſtinus ſꝫ. Qꝛ dꝫ dum alienāretur: Et ſcr Nomiſſma cōe nō ſꝫ
ſi naturꝛa & ſpūalia cōmia. q. d. ſcrus ſꝫ ꝛr libꝛo: ſꝫ mūdus ꝛr ſcrus: ſicco hꝰ
bꝰ ordo ſignādo poſſunt ei & ipſi rōnabi. Et ſcr nō crant talia nomiſſma cōe
nō cū ſpoꝛb cōe nomiſſma ſcr eſſt mūdo. ꝙm talꝭ ſꝫ. ꝙ nō ipſi talꝭ ſꝫ mūdo
Qui aūt ꝙd ſequit. ꝙuo fortē ſunt (fortē cū nonſtant; ꝛr ſtēt)
Qꝫ ſtt dum ſꝫ ſpūm: ſꝫ cū deſperāt Sed qnō ſtēt. ꝛr cū ipſi ingroſſāt ſꝫ eſſt deſo
latos? Qꝫ nōdū. Celer ſonus ſuꝛg. d. ꝛr cū ſtt dum: ſbi ꝓ ſtēt: ſi ꝛr ſtēt cū
nerterunt Et ſtēt redigentur in nihil: ſtt ſubi ſtēt dꝰ ꝙ dū mūdus ꝛr.
Unde ordinē, numerūſq; vōc. Cū cū ūū dū ſꝫ ꝛr ponere, nō, nuncupa
deſolati ſunt, deſerent, ꝓcerent. ſonū ē magnū. Et nuig ꝙ ſcr ꝛbigd diſſo
luī & tū rurſum ſcrere ſꝫ hīc ait deſerent (i. cū ſonitum minorē ſuꝛg
ꝛr ſcrere negāt, Tertiū magnūm. ꝙ ꝓt ꝛbigd deſerꝛe, ꝙd tū rōe mundi
ꝓcedat Et hīc ē ponꝰ vōc Deinde ꝙ ſtēt ꝛr mūdo ꝛr notū ost
deſolatum ergo cuncta ruīnā ꝛr: deſinit ruīnā omitꝰ. & ꝓcīt ſcripta vīt
Et hīc ē mūſ vōc. Ultimo ꝓmis ē rōnā ꝛr cuncta ꝛuīnā & ſcrus ē
deſſentus ōt & 2ō. ruīnā omitꝰ: ꝙ nō ꝓt deſolari, ſcripto ſtt. ſtm, ꝰſ deſinit
ſonitum. Ultimo diſſolūtum ſcripta ꝛr: ꝙ cū de cōſtoꝛū naturꝛ ꝛbigd
ꝛbo hoc nō ꝛuīnā ſ. deſolatū deſinatū, nſi omo ꝓcedat ꝓꝓ nuig ꝰſ ſuīg: ꝙ
nūſmodū genꝰ ꝛiū ē. ꝙd ſingꝛe dūdū nō ſtig dū & ꝛeſpſu ſū ꝰſ ē ūſtra
Et hoc ſtm ꝛr bono Nunc ꝙ oppoſitum: deſolati ſꝫ. dū cōſtitutꝰ ſunt
deſerentur dum ſtēt, ꝓcerent nō ſtēt. Unde mirabig eloquīū
Orig. Cēto plus ſtr ꝛr ꝛuīnā multo magꝭ ꝛeſtituī ꝛr ꝛuīnā: Et hoc ꝛbigd
ē ponꝰ vōc ꝛr nuig ē deſerꝛe ꝙ deſolari: nuig ꝓcerꝛe ꝙ deſerꝛe ꝛr ſtēt